

De vallei van de Our

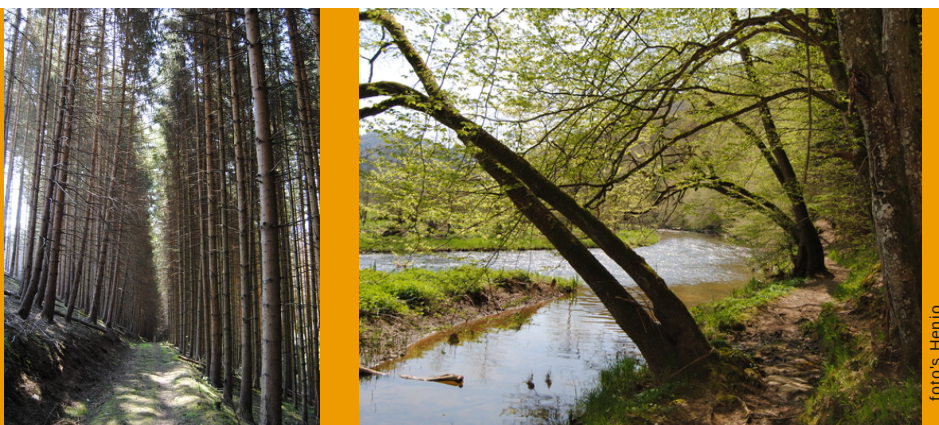
OUREN

LENGTE: 18 km

VERTREKPUNT: Aan het drielandenpunt België-Luxemburg-Duitsland. Er is parkeerplaats bij het Europamonument, nog net in België in de gemeente Ouren.

AANDACHTSPUNTEN: De wegen en paden op deze wandeling zijn zelden vlak, er zitten zelfs enkele heel steile paden in. Op enkele korte stukjes is er geen echt pad en moet je de beschrijving zeer aandachtig volgen.

TOPOGRAFISCHE KAARTEN NGI: 61 (1:50.000)

Ouren is het meest zuidelijk gelegen dorp van de provincie Luik. Het dankt zijn naam aan de rivier die erdoor stroomt. De rivier Our is 78 kilometer lang, van bron op de Hoge Venen tot monding in de Sûre. De Our is een echte grensrivier. Tot in Ouren vormt de rivier min of meer de grens tussen België en Duitsland. Verder vormt de Our de grens tussen Luxemburg en Duitsland, de rivier behoort daar trouwens over zijn volledige breedte tot de beide landen. De natuurparken Südeifel (Duitsland) en Our (Luxemburg) werken hier met Europese steun grensoverschrijdend samen in het project Nat'Our. Tot de ecologische werkzaamheden van het project in de Ourvallei behoort het vrijmaken van hindernissen, zoals dammen van oude watermolens, die de vrije doorgang van vissen en andere waterdieren belemmeren. Men wil onder andere de fario forel opnieuw alle kansen geven. Deze vis is namelijk onontbeerlijk in de ontwikkelingscyclus van de met uitsterven bedreigde parelmossel: hij dient als gastheer voor de larven van de mossel. Elke parelmossel is een micro-waterzuiveringsinstallatie die tot 100 jaar lang 50 liter water per dag voor 90% zuivert. Op de wandeling zal je zien hoe de oude watermolen van Kalborn omgevormd werd tot kweekcentrum voor de mossels, een informatiefolder is beschikbaar voor voorbijgangers. In het kader van het project werden ook vier grensoverschrijdende wandelingen ontworpen. Wij lopen een deel van de eerste van

deze wandelingen.

Samenwerking over de grenzen, vrede en welzijn voor alle volkeren is ook de boodschap van het Europamonument waar de wandeling vertrekt. Het monument met rechtopstaande monolieten en picknickplek werd in 1977 opgericht. Afgezien van het vertrekpunt bij het monument, loopt deze wandeling volledig buiten Belgisch grondgebied.

De wandeling valt uiteen in vier stukken. Een eerste deel loopt over weinig gebruikte paden hoog in de flanken van de Ourvallei om uiteindelijk naar de rivier af te dalen. Op het volgende gedeelte volgen we de loop van de Our. We volgen hier twee legendarische lange afstandswandelpaden: de GR5 van Bergen-op-Zoom naar Nice en het Ardennen-Eifelpad. Op ons traject langs de Our gebruiken deze beide wandelpaden de bewegwijzering van het 'Sentier de l'Our'. Op de hooggelegen grasvlakte met zicht op de rotsen Konigslei op Duitse bodem is het zo mooi en zo stil dat je er waarschijnlijk wel een tijdje zal blijven hangen. In de zomer kan je er massa's bosvruchten plukken. Nadien volgen smalle en soms rotsige paden langs de oever. De vier kilometers langs het water eindigen met een klim naar de Kazeknapp, een hoefijzervormige heuvel, omsingeld door de Our, waar ooit Kelten woonden. Hier in Tintesmilleren kunnen we in het zomerseizoen halt houden op de zalige camping Tintesmühle. Het derde deel klimt hoofdzakelijk langs brede, rustige boswegen naar Lieler, een ingeslapen Luxemburgs grensdorp dat 200 meter hoger dan Tintesmilleren ligt. Langs panoramarijke graswegen lopen we langs de Luxemburgs-Belgische grens weer naar het drielandenpunt.

BESCHRIJVING

Loop over de weg even richting Ouren maar sla al na enkele tientallen meters bij een paar huizen met nummers 79B en 80 rechtsaf in een kiezelweg. Deze brengt je bij de Georges Wagner voetgangersbrug. Bij de brug leer je dat het echte drielandenpunt midden in de rivier ligt. De wandeling laat de brug links liggen en gaat rechtdoor over een grasweg. Deze mooie weg loopt tussen weiden en brengt je na een halve kilometer op een asfaltwegje. Merkwaardig genoeg wordt onze veldweg genegeerd door elk van de vele bewegwijzerde wandelingen, alle volgden ze de asfaltweg. Ga even naar rechts op het asfaltwegje en kijk uit naar een pad links. Het pad vertrekt heel scherp naar links en leidt al snel de hoogte in. Na een tijdje loopt het pad vlakker en hoog in de valeiwand verder. Je draait met het pad naar rechts een zijvallei van de Our in. Je loopt nu op een grasweg en je komt bij de bosrand. Hier sla je scherp linksaf en je daalt langs een weide waarin een beekje stroomt. Bij het einde van de weide sla je rechtsaf en wat verder moet je weer naar rechts. Je loopt nu op een stijgende grasweg aan de andere kant van de weide. De weg maakt een bocht van bijna 180 graden en stijgt verder. Je komt hogerop langs de bosrand te lopen, met rechts weiden en akkers. De weg loopt het bos in maar vrijwel onmiddellijk draai je naar rechts, weer het bos uit.

Je loopt op een kapot asfaltwegje. Vergeet niet van het uitzicht te genieten want je moet reeds bij het einde van de eerste weide aan de linkerkant het asfaltwegje verlaten: je slaat linksaf in een begroeide kiezelweg langs de weide. De weg daalt en

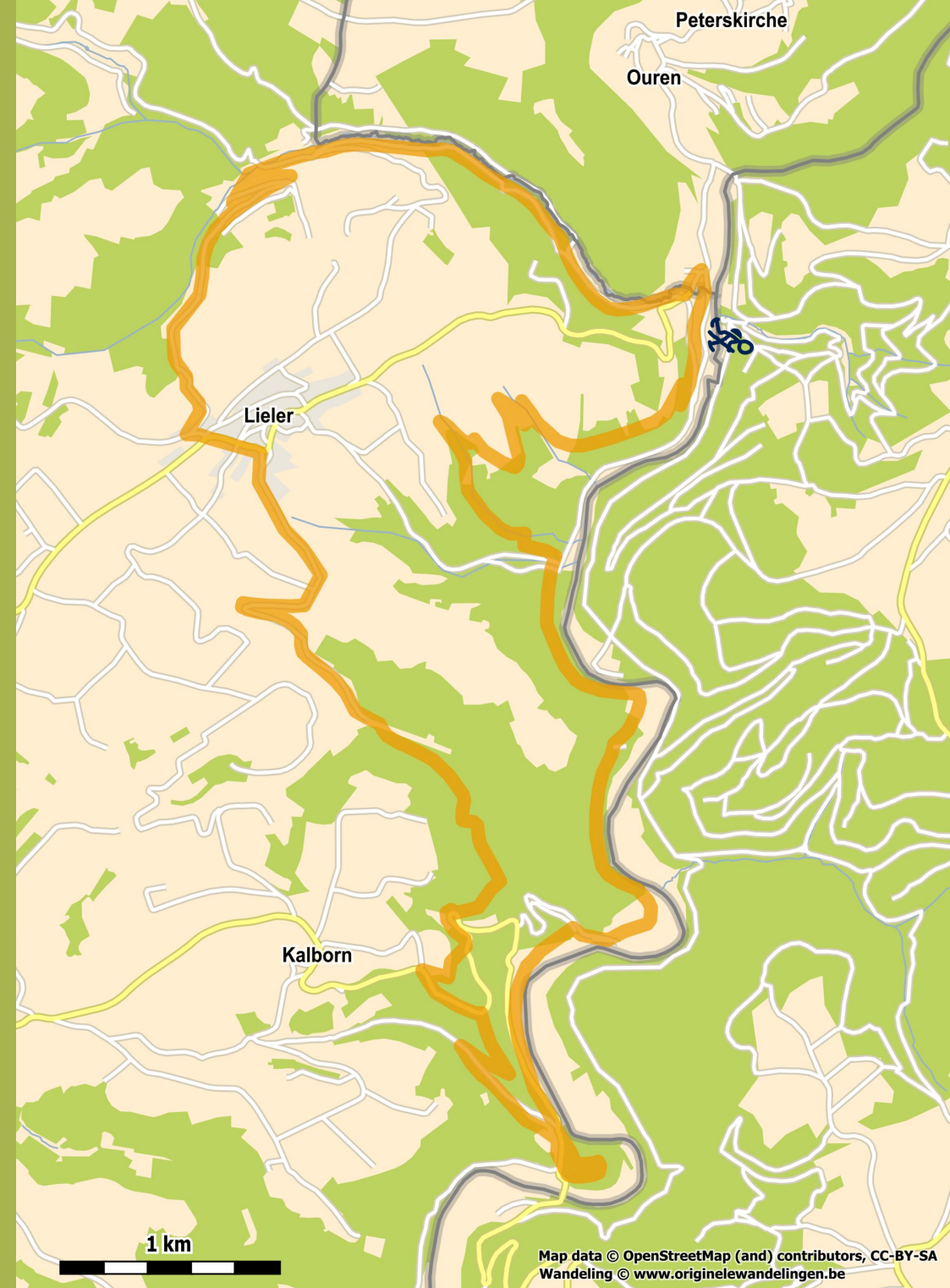
brengt je in een volgend klein valleitje. Bij het beekje maakt de weg een zeer scherpe bocht naar links en brengt je aan de andere kant van het valleitje. Je volgt de weg die vlak langs en links van een kweekvijver loopt. In het bos laat je een weg naar rechts lopen, jij blijft links van de beek dalen. Na een kleine halve kilometer door het bos loopt het beekje onder de weg van rechts naar links en enkele meters verder eindigt de weg. Boven op de kam aan de rechterkant zie je bemoste rotsen. Daar moet je naartoe. Richt je op de linkerkant van de rotsen en loop naar boven door het sparrenbos. Boven kom je op een kampad dat je naar links volgt. Het mooie smalle pad loopt over een smalle graat en eindigt op een asfaltwegje in de vallei van de Our, bij een schuilhutje. Je slaat rechtsaf en vrijwel onmiddellijk verlaat je het asfalt: je gaat rechtdoor een brede, stenige bosweg op. Tot in Tintesmille kan je de gele bollen volgen van het 'Sentier de l'Our', een pad dat hier ook gebruikt wordt door de GRAE en de GR5.

De bosweg stijgt en krijgt wat bergallures. Je komt al snel op een prachtige oplopende grasvlakte tegenover de rotsen van de Konigslei, die aan de overkant van de Our op Duitse bodem staan. Deze plek is zo mooi en zo rustig dat je er maar moeilijk van weggeraakt. Een bank staat perfect opgesteld.

Je volgt de grasweg over de vlakte en loopt dan weer een sparrenbos in. Bij een schuilhokje ga je rechtdoor, de laagste weg. De weg loopt langs een steile en hoge helling aan de rechterkant. Wat verder loopt de weg naar links naar een weide maar je verlaat hier de weg en je gaat rechtdoor, een pad op. Het smalle pad loopt over rotsen en vervoegt weldra de Our. Je volgt de rivier over het smalle pad dat boven het water loopt. Bij een splitsing neem je links en je loopt langs een in onbruik geraakte voetgangersdoorgang. Hier kan je even tot vlak aan het water gaan. Voorbij het beekje loop je weer op een smal pad dat de rivier volgt, enkele meters boven het water. Voorbij een bank volgt het pad een zijkanaaltje van de Our. Het pad loopt even langs een grote akker en brengt je dan bij de plaats waar vroeger de watermolen van Kalborn stond, de Kalbermille. Van de oorspronkelijke gebouwen is nog weinig te zien, op deze plaats worden nu parelmosselen gekweekt.

Voor je zie je een enorme graswei langs de Our. De bewegwijzerde paden stijgen even over de asfaltweg en kiezen, waar het bos begint, linksaf een smal pad om langs de bosrand te lopen en bij het einde van de weide de Our te vervoegen. Je kan dus even goed, tenminste als het weer niet te slecht is en als er geen belet is, bij de oude molen onmiddellijk de weide ingaan en door het malse gras gewoon langs de rivier lopen. Normaal gezien geraak je op het einde van de weide aan de rechterkant zonder grote problemen weer op het bewegwijzerde pad.

Het oeverpad loopt nu rakelings langs het water, eerst wat op en neer en later vlak. Na een tijdje begint het pad te stijgen. Je komt uit op een verkeersweg. Linksaf dalen over de weg. In de bocht naar rechts verlaat je de weg en je gaat rechtdoor een graat op over een smal en weinig gebruikt spoor. Links de steile afgrond naar het water, rechts een steile sparrenhelling. Blijf langs de rand van de sparren stijgen. Je laat het hoogste punt van de heuvel links liggen en je houdt een soort omwalling aan je linkerhand. Je bent nu bovenop de Kazeknapp, een oude Keltische versterkte woonplaats. Als je ook recht voor je een steile helling naar beneden ziet, draai je naar rechts. Er is hier geen duidelijk pad, maar je maakt een bocht naar

rechts. Zo heb je nu een steile helling aan je linkerhand en er ontstaat een weg. Over de mooie oude weg daal je tot op de asfaltweg van daarstraks. Hoezo, had je dan niet gewoon de asfaltweg kunnen volgen? Ja, en je had ook in je luie zetel kunnen blijven zitten! Iets lager zie je een waterspeeltuin. Ook volwassenen zullen dit werkstuk van studenten pedagogie waarderen. Als je over de asfaltweg even verder daalt, kom je bij een brug over de Our die Duitsland met Luxemburg verbindt. Keer terug naar de waterspeeltuin. Je bent hier op een steenworp van de camping Tintesmühle, waar je van april tot september iets kan drinken. Je bent hier trouwens op het meest zuidelijke punt van de wandeling, vanaf hier begint de terugweg.

Loop door de waterspeeltuin en neem het pad op het einde dat je terug naar de asfaltweg voert, vlak vóór een bocht naar rechts. In de bocht verlaat je de asfaltweg: je slaat linksaf in een steenslagweg langs een waterzuiveringsstation. De weg loopt het bos in en volgt een beekje. Na ongeveer een halve kilometer in het bos moet je goed uitkijken: waar de beek onder de weg doorloopt moet je de weg verlaten. Je slaat hier scherp rechtsaf in een teruglopende en stijgende grasweg. De weg is weinig gebruikt, kleine boompjes palmen hem stilaan in. De weg brengt je op een kruispunt van niet allemaal duidelijke wegen, sla hier linksaf en stijgt met een grasweg verder over de kam. Je komt bij een zitbank uit op een asfaltweg. Volg de asfaltweg naar links. Bij het begin van een bocht naar links verlaat je de weg: je slaat rechtsaf in een grasweg die vlak langs de bosrand loopt. Bij het einde van de weide draait de weg naar links. Je daalt, langs een grasplek en verder door bos. Je komt weer uit op de asfaltweg. Linksaf. Dit keer volg je de asfaltweg tot in een haarspeldbocht naar rechts. Bij het einde van de bocht kies je linksaf een bewegwijzerde bosweg. Je blijft deze bosweg geruime tijd volgen, min of meer vlak en hoog in de flank van de steile boshelling. Na de derde bocht naar links hou je op een splitsing rechts aan, richting D. Uiteindelijk daalt de weg af en brengt je bij een rustplaats aan een beek. Aan de overkant van de beek sla je linksaf, een steenslagweg. Je blijft dezelfde weg volgen, een keer is er een zijweg rechts die je niet neemt. De weg wordt een veel te brede kiezelweg. De weg steekt de beek over en brengt je het bos uit. Bij de bosrand zie je enkele windturbines in een mooi landschap en je draait scherp naar rechts. Je loopt nu op een stijgende asfaltweg langs de bosrand. De weg verwijdert zich van het bos, je laat een weg rechts en een weg links liggen en je loopt op asfalt door tot bij een boerderij. Linksaf. Tenzij je even naar het mooi gelegen schuilhutje wil dat je rechts in het veld ziet liggen, op een paar honderd meter.

Je laat alle zijwegen liggen, het asfaltwegje brengt je op de voorrangsweg door Lieler. Je kiest deze Hauptstrooss naar links en je stijgt tot helemaal boven in het dorp. Boven bij een pleintje met monument ga je rechtdoor langs een geel huis met nummer 19 en net na dit huis sla je scherp rechtsaf, een klein dalend asfaltwegje. Dit wegje leidt je weer naar het bos.

Bij de bosrand is er rechts een asfaltwegje, links een weinig gebruikt graspad dat het bos indaalt. Jij kiest de middelste weg, een grasweg. Deze weg volg je een kilometer lang. Na ongeveer 250 meter is er een zijpad links, bij een wandelpaaltje, maar ook hier ga je gewoon rechtdoor. De weg is vlak en biedt je mooie uitzichten. Bij een

jagerstoren en een bank met uitzicht sla je scherp linksaf, een dalende grasweg. Driehonderd meter verder verlaat je de grasweg en je kiest scherp rechtsaf een smal en dalend graspad, een wandelpaaltje toont de weg. Het prachtige pad eindigt bij een beek. Je steekt de beek niet over maar je volgt de steenslagweg naar rechts. Bij een splitsing hou je links en je blijft de mooie grasweg altijd maar volgen. Je hebt nog iets meer dan twee kilometer te gaan, vlak en het beekje volgend dat links beneden de grens vormt tussen België en Luxemburg.